

คำชี้แจง

กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ออกตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๙ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๙ วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ดังนั้น เพื่อสร้างความเข้าใจและการรับรู้ให้แก่ นายจ้าง ลูกจ้าง เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์กฎหมาย และให้ปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กระทรวงแรงงาน โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงได้จัดทำคำชี้แจงกฎกระทรวงดังกล่าว

๑. เจตนารมณ์ของกฎหมาย

เพื่อให้ นายจ้าง จัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล และให้มีการขึ้นทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการกำกับดูแล และบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ อันจะทำให้การดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. วันบังคับใช้

กฎกระทรวงฉบับนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป และเป็นการยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ อย่างไรก็ตาม กรณีที่ นายจ้าง จัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หัวหน้าหน่วยงานความปลอดภัย และหน่วยงานความปลอดภัย ตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ แล้ว ถือว่า นายจ้าง ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย และหน่วยงานความปลอดภัยตามกฎกระทรวงฉบับนี้ (ข้อ ๔๙ และข้อ ๕๑) ส่วนคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ และหน่วยงานความปลอดภัยที่ นายจ้าง ได้จัดให้มีตามกฎกระทรวงเดิม ก็ให้คณะกรรมการความปลอดภัย อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งจนกว่าจะครบวาระ (ข้อ ๕๐) เมื่อคณะกรรมการความปลอดภัยเดิมครบวาระแล้ว นายจ้างจะต้องดำเนินการจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยใหม่ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับนี้ต่อไป

๓. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

๓.๑ สถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ บัญชี ๒ และบัญชี ๓ ตามคำชี้แจงกฎกระทรวงฉบับนี้ นายจ้างต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยตำแหน่ง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน และระดับบริหาร

๓.๒ สถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ตามคำชี้แจงกฎกระทรวงฉบับนี้ นายจ้างต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยหน้าที่เฉพาะ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ

ในกรณีที่สถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในแต่ละบัญชี นายจ้างก็ไม่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในแต่ละประเภท (ข้อ ๔ ข้อ ๖ และข้อ ๑๓) อย่างไรก็ตาม เพื่อให้มีบุคลากรมาทำหน้าที่ในด้านความปลอดภัยในการทำงาน นายจ้างจะจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวก็ได้

๔. หลักเกณฑ์การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน

๔.๑ หลักเกณฑ์

(๑) นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวน ๒ คนขึ้นไป หรือในบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวน ๒๐ คนขึ้นไป ณ วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ (วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕) หากนายจ้างมีลูกจ้างระดับหัวหน้างาน และลูกจ้างนั้นได้ผ่านการอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน หรือมีคุณสมบัติเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (ข้อ ๑๕) ระดับเทคนิคขั้นสูง (ข้อ ๑๘) หรือระดับวิชาชีพ (ข้อ ๒๑) แล้วแต่กรณี ให้นายจ้างแต่งตั้งลูกจ้างระดับหัวหน้างานทุกคนเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ภายใน ๑๒๐ วัน (ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๘)

(๒) กรณีลูกจ้างระดับหัวหน้างาน ที่ยังไม่ผ่านการอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ให้นายจ้างดำเนินการให้ลูกจ้างนั้นเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ภายในกำหนด ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งเป็นลูกจ้างระดับหัวหน้างาน เพื่อแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน (ข้อ ๗ วรรคสอง)

๔.๒ การจัดอบรม

หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน นายจ้างจะดำเนินการจัดฝึกอบรมลูกจ้างเอง หรือจะให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ข้อ ๔๓)

๔.๓ การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่

(๑) กรณีนายจ้างได้แต่งตั้งให้ลูกจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานแล้ว ให้นำรายชื่อไปขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่แต่งตั้ง โดยส่งด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่

หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

(๒) กรณีลูกจ้างพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ดังกล่าว ต้องแจ้งภายใน ๓๐ วัน เช่นเดียวกัน หรือบุคคลดังกล่าวอาจใช้สิทธิแจ้งก็ได้และถือว่าได้แจ้งแทนนายจ้างแล้ว (ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๕) ทั้งนี้ ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕

(๓) การพิจารณาว่า ลูกจ้างคนใดเป็นลูกจ้างระดับหัวหน้างาน ให้พิจารณาประกอบกับคำว่า “หัวหน้างาน” ตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนั้น ลูกจ้างระดับหัวหน้างานจึงหมายถึง ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ควบคุม ดูแล บังคับบัญชาหรือสั่งให้ลูกจ้างทำงานตามหน้าที่ของหน่วยงาน หากลูกจ้างไม่มีหน้าที่ดังกล่าว ก็ถือว่าไม่เป็นลูกจ้างระดับหัวหน้างานตามกฎหมายฉบับนี้

๔.๔ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน มีดังนี้ (ข้อ ๙)

(๑) กำกับดูแลลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ปฏิบัติตามคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๒) วิเคราะห์งานในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อค้นหาความเสี่ยงหรืออันตรายเบื้องต้นจากการทำงาน โดยอาจร่วมดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ

(๓) จัดทำคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยร่วมดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ เพื่อเสนอคณะกรรมการความปลอดภัยหรือนายจ้าง แล้วแต่กรณี และทบทวนคู่มือดังกล่าวตามที่นายจ้างกำหนด โดยนายจ้างต้องกำหนดให้มีการทบทวนอย่างน้อยทุก ๖ เดือน

(๔) สอนวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องแก่ลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน

(๕) ตรวจสอบสภาพการทำงานของเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ก่อนลงมือปฏิบัติงานประจำวัน

(๖) กำกับดูแลการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบ

(๗) รายงานการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างต่อนายจ้าง และแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีหน่วยงานความปลอดภัย ให้แจ้งต่อหน่วยงานความปลอดภัยทันทีที่เกิดเหตุ

(๘) ตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อนายจ้าง เพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ซ้ำ

(๙) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

(๑๐) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารมอบหมาย

นอกจากหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานยังอยู่ในฐานะที่เป็นหัวหน้างานและเป็นลูกจ้าง จึงมีหน้าที่สนับสนุนและให้ความร่วมมือกับนายจ้างและบุคลากรอื่นในการดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิตร่างกาย จิตใจ และสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง หรือกรณีที่ทราบถึงข้อบกพร่องหรือการชำรุดเสียหายซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตราย เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานจะต้องดำเนินการป้องกันอันตรายนั้นภายในขอบเขตที่ตนรับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายทันทีที่ทราบ หากไม่อาจดำเนินการได้ ต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้บริหารหรือนายจ้างดำเนินการแก้ไขโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

๕. หลักเกณฑ์การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

๕.๑ หลักเกณฑ์

(๑) นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวน ๒ คนขึ้นไป หรือในบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวน ๒๐ คนขึ้นไป ณ วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ (วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕) หากนายจ้างมีลูกจ้างระดับผู้บริหาร และลูกจ้างนั้นได้ผ่านการอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร หรือมีคุณสมบัติเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ (ข้อ ๒๑) ให้นายจ้างแต่งตั้งลูกจ้างระดับผู้บริหารทุกคนเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ภายใน ๑๒๐ วัน (ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง และข้อ ๑๑)

(๒) กรณีลูกจ้างระดับผู้บริหาร ที่ยังไม่ผ่านการอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ให้นายจ้างดำเนินการให้ลูกจ้างนั้นเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ภายในกำหนด ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งเป็นลูกจ้างระดับผู้บริหารเพื่อแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร (ข้อ ๑๐ วรรคสอง)

๕.๒ การจัดอบรม

หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร นายจ้างจะดำเนินการจัดฝึกอบรมลูกจ้างเอง หรือจะให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ข้อ ๔๓)

๕.๓ การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่

(๑) กรณีนายจ้างได้แต่งตั้งให้ลูกจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารแล้ว ให้นำรายชื่อไปขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่แต่งตั้ง โดยส่งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

กรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

(๒) กรณีลูกจ้างพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ดังกล่าว ต้องแจ้งภายใน ๓๐ วัน เช่นเดียวกัน หรือบุคคลดังกล่าวอาจใช้สิทธิแจ้งก็ได้และถือว่าได้แจ้งแทนนายจ้างแล้ว (ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๕) ทั้งนี้ ตามประกาศ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕

(๓) การพิจารณาว่า ลูกจ้างคนใดเป็นลูกจ้างระดับผู้บริหาร ให้พิจารณาประกอบกับคำว่า “ผู้บริหาร” ตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนั้น ลูกจ้างระดับผู้บริหาร จึงหมายถึง ลูกจ้างตั้งแต่ระดับผู้จัดการในหน่วยงานขึ้นไป

กรณีสถานประกอบกิจการที่ไม่มีลูกจ้างระดับผู้บริหาร ให้นายจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร และต้องผ่านการอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารแล้ว

๕.๔ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร มีดังนี้ (ข้อ ๑๒)

- (๑) กำกับดูแลเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานทุกระดับซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของตน
- (๒) เสนอแผนงานหรือโครงการด้านความปลอดภัยในการทำงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อนายจ้าง
- (๓) ส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการ เพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการ
- (๔) กำกับดูแลและติดตามให้มีการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้างตามที่ได้รับรายงานหรือตามข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน คณะกรรมการความปลอดภัย หรือหน่วยงานความปลอดภัย

นอกจากหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ยังอยู่ในฐานะที่เป็นผู้บริหารและเป็นลูกจ้าง จึงมีหน้าที่สนับสนุนและร่วมมือกับนายจ้างและบุคลากรอื่นในการดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ และสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง หรือกรณีที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อบกพร่องหรือการชำรุดเสียหาย ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตราย เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารจะต้องดำเนินการแจ้งเป็นหนังสือต่อนายจ้าง เพื่อดำเนินการแก้ไขโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

๖. หลักเกณฑ์การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค

๖.๑ หลักเกณฑ์

(๑) นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวน ๒๐ คนขึ้นไป ณ วันที่ กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ (วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕) นายจ้างต้องให้จัดลูกจ้างที่มีคุณสมบัติผ่านการอบรม หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค หรือจากลูกจ้างที่มีคุณสมบัติเป็นเจ้าหน้าที่

ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง (ข้อ ๑๘) หรือระดับวิชาชีพ (ข้อ ๒๑) เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่มิถูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว (ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕)

(๒) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค พ้นจากการเป็นลูกจ้างของสถานประกอบกิจการ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานดังกล่าวแทน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พ้นจากการเป็นลูกจ้าง (ข้อ ๒๔)

๖.๒ การจัดอบรม

หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค นายจ้างจะดำเนินการจัดฝึกอบรมลูกจ้างเอง หรือจะให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ข้อ ๔๓)

๖.๓ การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่

(๑) กรณีนายจ้างได้แต่งตั้งให้ลูกจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคแล้ว ให้นำรายชื่อไปขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่แต่งตั้ง โดยส่งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

(๒) กรณีลูกจ้างพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ดังกล่าว ต้องแจ้งภายใน ๓๐ วัน เช่นเดียวกัน หรือบุคคลดังกล่าวอาจใช้สิทธิแจ้งก็ได้และถือว่าได้แจ้งแทนนายจ้างแล้ว (ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๕) ทั้งนี้ ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕

๖.๔ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค มีดังนี้ (ข้อ ๑๖)

(๑) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๒) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตรายและกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัย เสนอต่อนายจ้าง

(๓) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๔) ตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง และรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อนายจ้าง เพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ซ้ำ

(๕) รวบรวมสถิติและจัดทำรายงานและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตรายการเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างเสนอต่อนายจ้าง

(๖) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

นอกจากหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ยังมีหน้าที่สนับสนุนและร่วมมือกับนายจ้างและบุคลากรอื่นในการดูแลสุขภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ และสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง หรือกรณีที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อบกพร่องหรือการชำรุดเสียหาย ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตราย เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคจะต้องดำเนินการแจ้งเป็นหนังสือต่อนายจ้างเพื่อดำเนินการแก้ไขโดยไม่ชักช้า รวมทั้งหน้าที่ในการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้บริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานได้อย่างปลอดภัยให้แก่ลูกจ้าง ระดับบริหาร หัวหน้างาน และลูกจ้างทุกคน ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

๗. หลักเกณฑ์การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง

๗.๑ หลักเกณฑ์

(๑) นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวน ๕๐ คนขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๑๐๐ คน ณ วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ (วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕) นายจ้างต้องให้จัดลูกจ้างที่มีคุณสมบัติผ่านการอบรม หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง หรือจากลูกจ้างที่มีคุณสมบัติเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ (ข้อ ๒๑) เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว (ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘)

(๒) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง พ้นจากการเป็นลูกจ้าง ของสถานประกอบกิจการ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานดังกล่าวแทน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พ้นจากการเป็นลูกจ้าง (ข้อ ๒๔)

๗.๒ การจัดอบรม

หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง นายจ้างจะดำเนินการจัดฝึกอบรม ลูกจ้างเอง หรือจะให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ข้อ ๔๓)

๗.๓ การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่

(๑) กรณีนายจ้างได้แต่งตั้งให้ลูกจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงแล้ว ให้นำรายชื่อไปขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่แต่งตั้ง โดยส่งด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ หรือโดยวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

(๒) กรณีลูกจ้างพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ดังกล่าว ต้องแจ้งภายใน ๓๐ วัน เช่นเดียวกัน หรือบุคคลดังกล่าวอาจใช้สิทธิแจ้งก็ได้และถือว่าได้แจ้งแทนนายจ้างแล้ว (ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๕) ทั้งนี้ ตามประกาศ

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕

๗.๔ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง มีดังนี้ (ข้อ ๑๙)

(๑) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๒) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตรายและกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัย เสนอต่อนายจ้าง

(๓) วิเคราะห์แผนงานหรือโครงการและข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่าง ๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง

(๔) ตรวจสอบการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน

(๕) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๖) แนะนำ ฝึกสอน และอบรมลูกจ้าง เพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงาน

(๗) ตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง และรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อนายจ้าง เพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ซ้ำ

(๘) รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างเสนอต่อนายจ้าง

(๙) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

นอกจากหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง ยังมีหน้าที่สนับสนุนและร่วมมือกับนายจ้างและบุคลากรอื่นในการดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ และสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง หรือกรณีที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อบกพร่องหรือการชำรุดเสียหาย ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตราย เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงจะต้องดำเนินการแจ้งเป็นหนังสือต่อนายจ้างเพื่อดำเนินการแก้ไขโดยไม่ชักช้า รวมทั้งหน้าที่ในการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้บริหารจัดการและดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานได้อย่างปลอดภัยให้แก่ลูกจ้างระดับบริหาร หัวหน้างาน และลูกจ้างทุกคนทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

๘. หลักเกณฑ์การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ

๘.๑ หลักเกณฑ์

(๑) นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ ที่มีลูกจ้างจำนวน ๒ คนขึ้นไป และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวน ๑๐๐ คนขึ้นไป ณ วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ (วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕) นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างที่มีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หรือเทียบเท่า ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด หรือจากลูกจ้างที่ผ่านการอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่มียูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว (ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑)

(๒) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ พ้นจากการเป็นลูกจ้างของสถานประกอบกิจการ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานดังกล่าวแทน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พ้นจากการเป็นลูกจ้าง (ข้อ ๒๔)

๘.๒ หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ

(๑) หลักสูตรสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หรือเทียบเท่า ของสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยหรือเทียบเท่าเป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ข้อ ๒๑ (๑))

(๒) หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ นายจ้างจะดำเนินการจัดฝึกอบรมลูกจ้างเอง หรือจะให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ข้อ ๔๓)

๘.๓ การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่

(๑) กรณีนายจ้างได้แต่งตั้งให้ลูกจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแล้ว ให้นำรายชื่อไปขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่แต่งตั้ง โดยส่งด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

(๒) กรณีลูกจ้างพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ดังกล่าว ต้องแจ้งภายใน ๓๐ วัน เช่นเดียวกัน หรือบุคคลดังกล่าวอาจใช้สิทธิแจ้งก็ได้และถือว่าได้แจ้งแทนนายจ้างแล้ว (ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๕) ทั้งนี้ ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕

๘.๔ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ มีดังนี้ (ข้อ ๒๒)

(๑) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๒) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตรายและกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัย
เสนอต่อนายจ้าง

(๓) ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๔) วิเคราะห์แผนงานหรือโครงการ และข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่าง ๆ และเสนอแนะมาตรการ
ความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง

(๕) ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ
หรือมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน

(๖) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๗) แนะนำ ฝึกสอน และอบรมลูกจ้าง เพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิด
ความไม่ปลอดภัยในการทำงาน

(๘) ตรวจสอบวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือดำเนินการร่วมกับบุคคล หรือนิติบุคคล
ที่ขึ้นทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๙) เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับ
สถานประกอบกิจการและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

(๑๐) ตรวจสอบหาสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ
อันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง และรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา
ต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า

(๑๑) รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย
การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างเสนอต่อนายจ้าง

(๑๒) ให้ความรู้และอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมแก่ลูกจ้างก่อนเข้าทำงาน
และระหว่างทำงาน เพื่อทบทวนความรู้อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๑๓) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

นอกจากหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ
ยังมีหน้าที่สนับสนุนและร่วมมือกับนายจ้างและบุคลากรอื่นในการดูแลสุขภาพแวดล้อมในการทำงาน
ตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ และสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง
หรือกรณีที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อบกพร่องหรือการชำรุดเสียหาย ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตราย เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย
ในการทำงานระดับวิชาชีพจะต้องดำเนินการแจ้งเป็นหนังสือต่อนายจ้างเพื่อดำเนินการแก้ไขโดยไม่ชักช้า

รวมทั้งหน้าที่ในการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้บริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานได้อย่างปลอดภัยให้แก่ลูกจ้าง ระดับบริหาร หัวหน้างาน และลูกจ้างทุกคน ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

๙. การฝึกอบรมหรือมีการพัฒนาความรู้เพิ่มเติม

(๑) นายจ้างต้องจัดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพได้รับการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติม ปีละไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด และเมื่อฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้ ครบตามที่กำหนด ให้นายจ้างแจ้งผลการดำเนินการด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ดำเนินการดังกล่าวแล้วเสร็จ (ข้อ ๒๓)

(๒) หลักสูตรการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ประกอบด้วย การอบรมเกี่ยวกับกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ด้านวิชาการเกี่ยวกับความปลอดภัยฯ หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยฯ รวมทั้งการพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับความปลอดภัยฯ เช่น การเข้าร่วมการประชุมหรือการสัมมนาวิชาการ การศึกษาดูงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศ การนำเสนอผลงานทางวิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานความปลอดภัยฯ ทั้งนี้ ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง การฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๕

๑๐. คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

๑๐.๑ หลักเกณฑ์

(๑) นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุตามบัญชี ๑ บัญชี ๒ และบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวน ๕๐ คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มียุทธศาสตร์ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย นายจ้างหรือผู้แทนนายจ้างระดับบริหารเป็นประธานกรรมการความปลอดภัย ผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา และผู้แทนลูกจ้าง เป็นกรรมการความปลอดภัย และให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง หรือวิชาชีพ (สำหรับบัญชี ๑ บัญชี ๒) หรือผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาที่นายจ้างแต่งตั้ง (สำหรับบัญชี ๓) เป็นกรรมการความปลอดภัยและเลขานุการ (ข้อ ๒๕)

(๒) คณะกรรมการความปลอดภัยฯ ต้องมีผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาและผู้แทนลูกจ้างในสัดส่วนที่เท่ากัน (ข้อ ๒๖) ดังนี้

- ไม่น้อยกว่า ๕ คน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๕๐ คนขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๑๐๐ คน
- ไม่น้อยกว่า ๗ คน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๑๐๐ คนขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๕๐๐ คน
- ไม่น้อยกว่า ๑๑ คน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๕๐๐ คนขึ้นไป

๑๐.๒ การได้มาซึ่งกรรมการความปลอดภัย

(๑) กรรมการความปลอดภัยซึ่งเป็นผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา ให้นายจ้างแต่งตั้งจากลูกจ้างระดับหัวหน้างานหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรืออาจแต่งตั้งจากแพทย์หรือพยาบาลประจำสถานประกอบกิจการก็ได้ (ข้อ ๒๗ (๑))

(๒) กรรมการความปลอดภัยและเลขานุการ หากเป็นสถานประกอบกิจการในบัญชี ๑ หรือบัญชี ๒ ให้นายจ้างแต่งตั้งจากผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงหรือระดับวิชาชีพ จำนวน ๑ คน แล้วแต่กรณี หากเป็นสถานประกอบกิจการในบัญชี ๓ ให้นายจ้างแต่งตั้งจากผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา (ข้อ ๒๕ วรรคสามและวรรคสี่) กฎหมายได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงหรือระดับวิชาชีพเป็นผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาในคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ซึ่งหากบุคคลดังกล่าวเป็นลูกจ้างระดับปฏิบัติการตามโครงสร้างการบริหารองค์กรของนายจ้างให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาในคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ตามกฎกระทรวงนี้

(๓) กรรมการความปลอดภัยซึ่งเป็นผู้แทนลูกจ้าง ให้มาจากลูกจ้างซึ่งไม่ใช่ลูกจ้างระดับบังคับบัญชาเลือกกันเอง โดยสถานประกอบกิจการสามารถกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของผู้แทนลูกจ้างได้เอง เช่น การกำหนดวิธีการได้มาโดยการเลือกตั้งโดยเปิดเผย หรือโดยลับ หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ทั้งนี้ ควรจัดระบบให้มีการคัดเลือกกันเองด้วยวิธีการที่เป็นธรรม โปร่งใส สุจริต และตรวจสอบได้ เพื่อให้เกิดการยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในสถานประกอบกิจการ

๑๐.๓ การฝึกอบรม

(๑) นายจ้างต้องจัดให้กรรมการความปลอดภัยได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรคณะกรรมการความปลอดภัยภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือก เว้นแต่กรรมการความปลอดภัยผู้นั้นเคยผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวมาแล้ว (ข้อ ๒๘) รวมทั้งเคยผ่านการอบรมตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ อย่างไรก็ตาม หากกรรมการดังกล่าวได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยอีก เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ของกรรมการความปลอดภัยเพิ่มเติมนายจ้างควรให้กรรมการความปลอดภัยดังกล่าวเข้ารับการอบรมเพิ่มก็ได้

(๒) หลักสูตรคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน นายจ้างจะดำเนินการจัดฝึกอบรมลูกจ้างเอง หรือจะให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ข้อ ๔๓)

๑๐.๔ วาระและการพ้นจากตำแหน่ง

(๑) กรรมการความปลอดภัยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี ซึ่งนายต้องแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง กรรมการความปลอดภัยใหม่ให้เสร็จสิ้น ภายใน ๓๐ วัน ก่อนที่กรรมการความปลอดภัยครบกำหนดวาระ ทั้งนี้ หากนายจ้างไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่กำหนด ให้กรรมการความปลอดภัยดังกล่าวอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการความปลอดภัยใหม่เข้ารับหน้าที่ และกรณีที่จำนวนลูกจ้างลดลง เหลือน้อยกว่า ๕๐ คน ให้กรรมการความปลอดภัยดำเนินการต่อไปจนครบวาระ (ข้อ ๒๙)

(๒) กรรมการความปลอดภัยพ้นตำแหน่งได้ ดังนี้ (ก) พ้นตามวาระ (ข) พ้นจากการเป็นผู้แทนนายจ้างระดับบริหาร ผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา ผู้แทนลูกจ้าง เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิคขั้นสูงหรือวิชาชีพ หรือ (ค) พ้นจากการเป็นลูกจ้าง แล้วแต่กรณี (ข้อ ๓๐)

กรณีกรรมการความปลอดภัยความปลอดภัยว่างลง ตาม (ข) และ (ค) ก็ให้นายจ้างดำเนินการ ให้มีกรรมการความปลอดภัยความปลอดภัยแทน ตามวิธีการในข้อ ๑๐.๒ (๑) (๒) และ (๓) และให้กรรมการใหม่ อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการความปลอดภัย (ข้อ ๓๑)

๑๐.๕ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย มีดังนี้ (ข้อ ๓๒)

(๑) จัดทำนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการเสนอต่อนายจ้าง

(๒) จัดทำแนวทางการป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุ การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง หรือความปลอดภัยในการทำงาน เสนอต่อนายจ้าง

(๓) รายงานและเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขสภาพการทำงานและสภาพแวดล้อม ในการทำงานให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ของลูกจ้าง ผู้รับเหมา และบุคคลภายนอกที่เข้ามาปฏิบัติงานหรือเข้ามาใช้บริการในสถานประกอบกิจการ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๕) พิจารณาคู่มีว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการเพื่อเสนอความเห็นต่อนายจ้าง

(๖) สำนักรวจการปฏิบัติการด้านความปลอดภัยในการทำงานและรายงานผลการสำรวดังกล่าว รวมทั้งสถิติการประสบอันตรายที่เกิดขึ้นในสถานประกอบกิจการนั้นในการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย ทุกครั้ง

(๗) พิจารณาโครงการหรือแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงโครงการ หรือแผนการอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านความปลอดภัยของลูกจ้าง หัวหน้างาน ผู้บริหาร นายจ้าง และบุคลากรทุกระดับเพื่อเสนอความเห็นต่อนายจ้าง

(๘) จัดวางระบบให้ลูกจ้างทุกคนทุกระดับมีหน้าที่ต้องรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย
ต่อนายจ้าง

(๙) ติดตามผลความคืบหน้าเรื่องที่เสนอต่อนายจ้าง

(๑๐) รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งระบุปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหน้าที่
ของคณะกรรมการความปลอดภัยเมื่อปฏิบัติหน้าที่ครบหนึ่งปีเสนอต่อนายจ้าง

(๑๑) ประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๑๒) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

การทำหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัยตาม (๗) ไม่ได้มีหน้าที่พิจารณาเฉพาะโครงการ
หรือแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเท่านั้น หากแต่ต้องพิจารณาให้ครอบคลุมโครงการ
หรือแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการทั้งหมดด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการ
ความปลอดภัยเป็นกลไกในการขับเคลื่อนโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
ในการเสนอความเห็นต่อนายจ้างดำเนินการต่อไป

นอกจากหน้าที่ดังกล่าวคณะกรรมการความปลอดภัยยังมีอำนาจกำหนดเกี่ยวกับข้อบังคับ
การประชุม เพื่อให้การประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ (ข้อ ๓๓ วรรคสอง)

๑๐.๖ การประชุมและการดำเนินการตามผลการประชุม

(๑) ให้คณะกรรมการความปลอดภัยมีการประชุมอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง หรือมีการประชุม
เมื่อกรรมการความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งร้องขอ โดยแจ้งกำหนดการและระเบียบวาระประชุมให้กรรมการ
ความปลอดภัยทราบไม่น้อยกว่า ๓ วันก่อนถึงวันประชุม

กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน เกิดอุบัติเหตุหรือภัยอันตรายใด ๆ เช่น ลูกจ้างได้รับบาดเจ็บ เกิดเพลิงไหม้
สารเคมีรั่วไหล เป็นต้น ให้คณะกรรมการฯ ประชุมโดยไม่ชักช้า เพื่อดำเนินการทบทวนรายงานการสอบสวน
อุบัติเหตุ รวมทั้งเสนอแนะและแนวทางป้องกันแก้ไขต่อนายจ้าง ทั้งนี้ การประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไป
ตามข้อบังคับ (ข้อ ๓๓)

(๒) ให้นายจ้างปิดประกาศมติของที่ประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับ
ความปลอดภัยในการทำงานไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานประกอบกิจการ เพื่อให้ลูกจ้างทราบ ภายใน ๗ วัน นับแต่
วันที่มีมติ (ข้อ ๓๔ วรรคสาม)

(๓) กรณีนายจ้างได้รับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการความปลอดภัย ตามข้อ ๓๒ (๓) รายงาน
และเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขสภาพการทำงานและสภาพแวดล้อมในการทำงาน
ให้นายจ้างปฏิบัติตามข้อเสนอแนะโดยไม่ชักช้า

กรณีเป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ เช่น โครงการหรือแผนงาน แนวทางการป้องกันและลดการเกิด
อุบัติเหตุ เป็นต้น ให้นายจ้างพิจารณาได้ตามสมควร และหากนายจ้างไม่อาจดำเนินการตามข้อเสนอแนะได้
ให้แจ้งเหตุผลให้คณะกรรมการความปลอดภัยทราบต่อไป (ข้อ ๓๗)

๑๐.๗ หน้าที่ของนายจ้างต่อคณะกรรมการความปลอดภัย

(๑) ให้นายจ้างปิดประกาศรายชื่อและหน้าที่รับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย โดยเปิดเผย ณ สถานประกอบกิจการไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน เพื่อเผยแพร่ให้ลูกจ้างทราบ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลง กรรมการความปลอดภัยให้นายจ้างดำเนินการดังกล่าวภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่เปลี่ยนแปลง (ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง)

(๒) ให้นายจ้างจัดเก็บสำเนาบันทึกรายงานผลการดำเนินงานหรือรายงานการประชุม ของคณะกรรมการความปลอดภัยไว้ในสถานประกอบกิจการไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่วันที่จัดทำ กรณีที่มีการร้องทุกข์ว่านายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือมีการฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ให้เก็บเอกสารนั้นไว้จนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัย ตรวจสอบ โดยอาจจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (ข้อ ๓๕)

(๓) กรณีมีการเปลี่ยนแปลงกรรมการและเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งหน้าที่ ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ให้นายจ้างจัดเก็บ หลักฐานการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบ โดยอาจจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (ข้อ ๓๖)

(๔) ให้นายจ้างส่งสำเนาคำสั่งคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่มิคำสั่ง แต่งตั้ง โดยส่งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการ ตั้งอยู่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (ข้อ ๔๖)

๑๑. หน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

๑๑.๑ หลักเกณฑ์และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

(๑) นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ ต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัย เพื่อดูแล และปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่จัดตั้งสถานประกอบกิจการ (ข้อ ๓๘)

สถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวน ๒๐๐ คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีหน่วยงาน ความปลอดภัย ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่มิลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว กรณีจำนวนลูกจ้างลดลงแต่คงเหลือ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน ให้คงหน่วยงานความปลอดภัยไว้ (ข้อ ๓๙)

(๒) นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างที่มีคุณสมบัติ (ก) ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารหน่วยงาน ความปลอดภัยและจะต้องไม่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ หรือ (ข) ผู้ที่เคย เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ (ไม่ว่าจะเคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพของสถานประกอบกิจการของนายจ้าง หรือสถานประกอบกิจการอื่นมาแล้ว) เป็นผู้บริหาร หน่วยงานความปลอดภัย เพื่อทำหน้าที่เฉพาะด้านบริหารบังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน

ของหน่วยงานความปลอดภัย ซึ่งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยสามารถทำหน้าที่อื่นได้ตามที่นายจ้างมอบหมายในด้านความปลอดภัยในการทำงาน (ข้อ ๔๑)

(๓) กรณีที่ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยพ้นจากการเป็นลูกจ้างของสถานประกอบกิจการให้นายจ้างจัดให้มีผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยแทน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พ้นจากการเป็นลูกจ้าง (ข้อ ๔๑ วรรคสาม)

อนึ่ง แม้กฎกระทรวงฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยขึ้นตรงต่อผู้บริหารสูงสุด แต่เมื่อพิจารณา คำว่า “ผู้บริหาร” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งหมายความว่า ลูกจ้างตั้งแต่ระดับผู้จัดการขึ้นไป ประกอบกับ คำว่า ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยมีโครงสร้างองค์กรเทียบเท่ากับลูกจ้างระดับผู้จัดการในหน่วยงาน อันเป็นการยกระดับหน่วยงานความปลอดภัย นายจ้างจึงควรแต่งตั้งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย เพื่อให้ทำหน้าที่เฉพาะด้านบริหาร บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของหน่วยงานความปลอดภัย ถึงแม้ว่ากฎกระทรวงจะมีได้กำหนดให้นายจ้างจะต้องจัดสรรบุคลากรและงบประมาณให้หน่วยงานความปลอดภัยก็ตาม อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การขับเคลื่อนงานด้านความปลอดภัยขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นายจ้างจึงต้องให้การสนับสนุนบุคลากรและงบประมาณด้วย

๑๑.๒ การฝึกอบรม

หลักสูตรผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย นายจ้างจะดำเนินการจัดฝึกอบรมลูกจ้างเอง หรือจะให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ข้อ ๔๓)

๑๑.๓ การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่

(๑) กรณีนายจ้างได้แต่งตั้งลูกจ้างให้เป็นผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยแล้ว ต้องนำรายชื่อไปแจ้งเพื่อขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน พร้อมเอกสารหลักฐานตามแบบคำขอที่อธิบดีประกาศกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่แต่งตั้ง โดยส่งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

(๒) กรณีลูกจ้างพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ดังกล่าว ต้องแจ้งภายใน ๓๐ วัน เช่นเดียวกันหรือบุคคลดังกล่าวอาจใช้สิทธิแจ้งก็ได้และถือว่าได้แจ้งแทนนายจ้างแล้ว (ข้อ ๔๒ และข้อ ๔๕) ทั้งนี้ ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕

๑๑.๓ หน้าที่ของหน่วยงานความปลอดภัย มีดังนี้ (ข้อ ๔๐)

- (๑) วางแผนการบริหารความเสี่ยงของสถานประกอบกิจการและดูแลให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
- (๒) จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุและอุบัติเหตุ และการควบคุมความเสี่ยงภายในสถานประกอบกิจการเสนอต่อนายจ้าง
- (๓) จัดทำคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ
- (๔) จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลซึ่งต้องสอดคล้องกับการทำงานแต่ละประเภทตามที่กฎหมายกำหนดเสนอต่อนายจ้าง เพื่อให้ลูกจ้างหรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้ในขณะปฏิบัติงาน
- (๕) ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการและการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อป้องกันอันตรายในการทำงานหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในสถานประกอบกิจการ
- (๖) จัดอบรมเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานและข้อปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแก่ลูกจ้างที่เข้าทำงานใหม่ก่อนให้ปฏิบัติงาน รวมทั้งลูกจ้างซึ่งต้องทำงานที่มีความแตกต่างไปจากงานเดิมที่เคยปฏิบัติอยู่ และอาจเกิดอันตรายด้วย
- (๗) ประสานการดำเนินงานความปลอดภัยในการทำงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานประกอบกิจการ รวมทั้งหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง
- (๘) ตรวจสอบประเมินระบบความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมของสถานประกอบกิจการ
- (๙) รวบรวมผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานทุกระดับและติดตามผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานของสถานประกอบกิจการ พร้อมทั้งรายงานให้นายจ้างและคณะกรรมการความปลอดภัยทราบทุกสามเดือน
- (๑๐) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

๑๒. การจัดส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

- ๑๒.๑ ให้นายจ้างส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ ปีละ ๒ ครั้ง ดังนี้
 - ครั้งที่ ๑ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน คือ ในระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ กรกฎาคม
 - ครั้งที่ ๒ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม คือ ในระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ มกราคม
- การกำหนดวันส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตามที่กำหนดดังกล่าว เพื่อต้องการให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานนำผลการดำเนินงานครั้งที่ ๑ ในระหว่างวันที่ ๑ มกราคม - ๓๐ มิถุนายน และครั้งที่ ๒ ในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม - ๓๑ ธันวาคม มาจัดทำและส่งรายงาน และสอดคล้องตามเจตนารมณ์ที่กำหนด

๑๒.๒ การจัดส่งรายงาน ตามแบบรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค (แบบ จป.ท) ระดับเทคนิคขั้นสูง (จป.ส) และระดับวิชาชีพ (จป.ว) ให้นายจ้างส่งด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (ข้อ ๔๗) ทั้งนี้ ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง แบบรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕

๑๓. การบังคับใช้กฎหมาย

๑๓.๑ การตรวจความปลอดภัย กรณีที่พนักงานตรวจความปลอดภัยดำเนินการตรวจสถานประกอบกิจการ ตามระเบียบกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ว่าด้วยการตรวจสถานประกอบกิจการ ตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ หากพบว่านายจ้างหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง (ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมตามข้อ 43) ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฉบับนี้ พนักงานตรวจความปลอดภัย มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างหรือผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกำหนดเวลา หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง อาจถูกดำเนินคดีอาญาตามระเบียบกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญา และการเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่จะมีระเบียบฯ กำหนดให้ดำเนินคดีอาญาโดยไม่ต้องออกคำสั่ง

๑๓.๒ การดำเนินคดีอาญา กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฉบับนี้เป็นเหตุให้ลูกจ้างได้รับอันตราย บาดเจ็บสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยดำเนินคดีอาญานายจ้าง โดยไม่ต้องออกคำสั่งให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเสียก่อน ทั้งนี้ ตามระเบียบกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาและการเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและความปลอดภัยในการทำงาน

**คำอธิบายประกอบคำชี้แจงตามบัญชีแนบท้าย
กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล
เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕**

คำอธิบายประกอบคำชี้แจงตามบัญชีแนบท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวง ตามบัญชี ๑ บัญชี ๒ และบัญชี ๓ พร้อมคำอธิบายประกอบนี้ เป็นคำอธิบายประกอบคำชี้แจงนี้เป็นแนวทางในการพิจารณาในเบื้องต้น กำหนดตามลักษณะความเสี่ยงของการดำเนินกิจการ เช่น การสำรวจ การผลิต การก่อสร้าง หรือการบริการ โดยอ้างอิงมาจากคู่มือการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ปี ๒๕๕๒ ของกรมการจัดหางาน ประกอบกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งกฎหมายที่กำกับควบคุมกิจการเฉพาะ เพื่อสร้างความเข้าใจและการรับรู้ให้แก่บุคลากรของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน นายจ้าง ลูกจ้าง และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการบังคับใช้หรือปฏิบัติตามกฎหมายไปในทิศทางเดียวกัน

บัญชี ๑ สถานประกอบกิจการ จำนวน ๕ ประเภทกิจการ ดังนี้

สถานประกอบกิจการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๑. อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการทำเหมืองหรือการทำเหมืองใต้ดิน ตามกฎหมายว่าด้วยแร่	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการทำเหมือง ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ทางบกหรือพื้นที่ทางน้ำ เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี หรือการทำเหมืองด้วยวิธีการเจาะเป็นปล่องหรืออุโมงค์ลึกลงไปได้ผิวดิน เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ใต้ผิวดิน แต่ไม่รวมถึงการขุดหาแร่รายย่อย หรือการร่อนแร่
๒. อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการสำรวจ ผลิต เก็บรักษา ขนส่ง ขาย หรือจำหน่าย น้ำมันดิบก๊าซธรรมชาติ ก๊าซธรรมชาติเหลวสารพลอยได้ และสารประกอบไฮโดรคาร์บอนอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และอยู่ในสภาพอิสระ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะเป็นของแข็งของหนืด ของเหลว หรือก๊าซ รวมถึงบรรดาไฮโดรคาร์บอนหนักที่อาจนำขึ้นมาจากแหล่งโดยตรง โดยใช้ความร้อนหรือกรรมวิธีทางเคมี แต่ไม่รวมถึง ถ่านหิน หินน้ำมัน หรือหินอื่นที่สามารถนำมากลั่นเพื่อแยกเอาน้ำมันด้วยการใช้ความร้อนหรือกรรมวิธีทางเคมี

สถานประกอบการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๓. อุตสาหกรรมเกี่ยวกับปิโตรเคมี	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการนำสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่ได้จากปิโตรเลียมหรือก๊าซธรรมชาติเข้าสู่กระบวนการผลิตที่ได้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นต้น เช่น เอทิลีนโพรพิลีน หรือเบนซิน เป็นต้น ซึ่งวัตถุดิบก่อนจะถูกแปรรูปไปเป็นพลาสติกเส้นใยสังเคราะห์ ยางสังเคราะห์ โดยนำมาพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ต่อไป
๔. อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตเชื้อเพลิงที่เป็นของเหลวหรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากน้ำมันดิบ
๕. อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการแยกก๊าซธรรมชาติ	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการแยกก๊าซธรรมชาติ ก๊าซธรรมชาติเหลว สารพลอยได้หรือสารประกอบไฮโดรคาร์บอน ซึ่งปะปนกันหลายชนิดตามธรรมชาติ แยกออกมาเป็นก๊าซชนิดต่าง ๆ

บัญชี ๒ สถานประกอบการ จำนวน ๔๙ ประเภทกิจการ ดังนี้

สถานประกอบการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๑. อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ หนังสือนิตยสาร เอกสารทางธุรกิจ หรือบัตรอวยพร เป็นต้น
๒. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อาหาร	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์จากการเกษตร การป่าไม้ หรือการประมงเพื่อเป็นอาหารของมนุษย์หรือสัตว์
๓. อุตสาหกรรมเครื่องตี	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตเครื่องตีประเภทต่าง ๆ ทั้งที่มีแอลกอฮอล์หรือไม่มีแอลกอฮอล์ เช่น เบียร์ ไวน์ กาแฟ ชานม น้ำผัก หรือน้ำผลไม้ เป็นต้น รวมถึงการผลิตน้ำเพื่อการบริโภคอุปโภค
๔. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากยาสูบ	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์จากใบยาสูบ และผลิตภัณฑ์ที่แทนใบยาสูบ เช่น ยาสูบ ยาเส้น ซิการ์ยาเส้นสำหรับกลอง หรือยานัตถ์ เป็นต้น รวมถึงการบ่มและอบใบยาสูบ
๕. อุตสาหกรรมสิ่งทอ	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการเตรียม การปั่นเส้นใยสิ่งทอ การทอ การฟอกย้อม การผลิตเส้นใยสังเคราะห์การผลิตวัสดุสำเร็จรูปสิ่งทอ เช่น ผ้าห่ม ผ้าปูผ้าขนหนู หรือผ้าปูโต๊ะ เป็นต้น
๖. อุตสาหกรรมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าทุกประเภทโดยใช้วัสดุทุกชนิด รวมถึงการผลิตอุปกรณ์แต่งกาย

สถานประกอบการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๗. อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการตกแต่งการย้อมสีหนัง การฟอก หรือตกแต่งแผ่นหนัง ให้เป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ รวมถึงการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากหนังเทียมด้วย
๘. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากไม้	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้ รวมถึงการผลิตหรือประกอบที่มีส่วนประกอบของไม้ เช่น ไม้อัด แผ่นไม้บาง (veneer) ภาชนะบรรจุที่ทำจากไม้ ไม้พื้น เสาไม้ ดินสอ ดินสอสี อุปกรณ์เครื่องเขียน เครื่องใช้ เป็นต้น
๙. อุตสาหกรรมกระดาษหรือผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากกระดาษ	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตกระดาษ เยื่อกระดาษ หรือผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากกระดาษ เช่น วอลเปเปอร์ หรือกระดาษห่อของขวัญ เป็นต้น
๑๐. อุตสาหกรรมการผลิตสารเคมีหรือเคมีภัณฑ์	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตสารเคมี เคมีภัณฑ์ เช่น ปุ๋ยเคมี สีย้อมผ้า เม็ดพลาสติก สี หมึกพิมพ์ เครื่องหอม เครื่องสำอาง สบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด หรือยาปราบศัตรูพืช เป็นต้น
๑๑. อุตสาหกรรมเภสัชภัณฑ์เวชภัณฑ์ทางการแพทย์	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตเภสัชภัณฑ์ เช่น ยารักษาโรค วิตามิน เซรั่ม วัคซีน หรือยาแผนโบราณ เป็นต้น รวมถึงการผลิตเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ เช่น สำลี ผ้าก๊อซ ผ้าพันแผล ไหมเย็บแผล หรือชุดทดสอบทางการแพทย์ เป็นต้น
๑๒. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ยางทุกชนิด เช่น ล้อยาง สายพาน หนังสือนยาง หรือลูกโป่ง เป็นต้น
๑๓. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกทุกชนิด รวมถึงการผลิตหรือประกอบที่มีส่วนประกอบของพลาสติก เช่น ดินสอ อุปกรณ์เครื่องเขียน เครื่องใช้ เป็นต้น
๑๔. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแร่โลหะ	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแร่โลหะต่าง ๆ เช่น การผลิตแก้ว ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแก้ว ผลิตภัณฑ์เซรามิก ผลิตภัณฑ์จากดินเผา กระเบื้อง หรือปูนซีเมนต์ เป็นต้น
๑๕. อุตสาหกรรมโลหะหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการถลุงโลหะ การทำโลหะให้บริสุทธิ์จากสินแร่โลหะหรือจากเศษโลหะรวมถึงการผลิตโดยทำเป็นแผ่น ท่อน เส้น หรือลวด รวมถึงการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ เช่น ชิ้นส่วน ภาชนะบรรจุ หรือโครงสร้างต่าง ๆ จากโลหะ รวมทั้งงานชุบโลหะ เป็นต้น
๑๖. อุตสาหกรรมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เซมิคอนดักเตอร์ แผงวงจร หรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

สถานประกอบการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๑๗. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิด เช่น คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ มอเตอร์ไฟฟ้า หลอดไฟฟ้า หรือสายไฟฟ้า เป็นต้น
๑๘. อุตสาหกรรมเครื่องจักร หรือเครื่องมือกล	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตเครื่องจักร หรือเครื่องมือกล รวมทั้ง ส่วนประกอบของเครื่องจักรเครื่องมือกล เช่น เครื่องปั๊มโลหะ เครื่องยนต์ ส่วนไฟฟ้า หรือเลื่อยวงเดือน เป็นต้น
๑๙. อุตสาหกรรมยานพาหนะ ชิ้นส่วนยานพาหนะ หรือ อุปกรณ์เสริมสำหรับยานพาหนะ	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตยานพาหนะ ชิ้นส่วนยานพาหนะ หรือ อุปกรณ์เสริมสำหรับยานพาหนะ
๒๐. อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตเฟอร์นิเจอร์ทุกประเภท ที่ทำจากวัสดุทุกชนิด
๒๑. อุตสาหกรรมเครื่องประดับ	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตเครื่องประดับทุกประเภทที่ทำจากวัสดุทุกชนิดรวมถึงเหรียญตราของเครื่องราชอิสริยาภรณ์
๒๒. อุตสาหกรรมเครื่องดนตรี	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตเครื่องดนตรีทุกประเภท รวมถึงการผลิต ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ประกอบเครื่องดนตรี
๒๓. อุตสาหกรรมอุปกรณ์กีฬา ออกกำลังกาย	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตอุปกรณ์กีฬากำลังกายทุกชนิด เช่น ลูกฟุตบอล ไม้เทนนิส ไม้แบดมินตัน ไม้กอล์ฟ หรือกระดานโต้คลื่น เป็นต้น
๒๔. อุตสาหกรรมของเล่น	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตของเล่นทุกชนิด
๒๕. อุตสาหกรรมเครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในทางการแพทย์
๒๖. อุตสาหกรรมการผลิต การจัดส่ง หรือการจ่ายไฟฟ้า	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตไฟฟ้า การจัดส่ง หรือการจ่ายไฟฟ้าจากแหล่งผลิตไปยังศูนย์จ่าย และส่งไปยังผู้ใช้ปลายทาง โดยดำเนินกิจการเกี่ยวกับการผลิตการจ่าย และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าเป็นหลัก
๒๗. อุตสาหกรรมการผลิตหรือ การบรรจุก๊าซ	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิต หรือการบรรจุก๊าซ เช่น ก๊าซออกซิเจน ก๊าซไนโตรเจน ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ หรือก๊าซฮีเลียม เป็นต้น

สถานประกอบการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๒๘. อุตสาหกรรมการผลิตถ่านโค้ก	<p>อุตสาหกรรมการเกี่ยวกับการผลิตถ่านโค้ก และผลิตผลิตภัณฑ์จากการกลั่นปิโตรเลียม</p> <ul style="list-style-type: none"> - การผลิตผลิตภัณฑ์ถ่านโค้ก เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการผลิตถ่านโค้กและกึ่งถ่านโค้ก การอัดก้อนถ่านโค้ก - การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม การผลิตเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องยนต์ เช่น น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด การผลิตน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานหรือจาระบี รวมทั้งจากน้ำมันใช้แล้ว การผลิตผลิตภัณฑ์สำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและเพื่อผลิตยางมะตอยราดถนน รวมทั้งการผสมเชื้อเพลิงชีวภาพ การผลิตถ่านหินคุณภาพสูงและถ่านลิกไนต์อัดแท่ง
๒๙. อุตสาหกรรมการผลิต การเก็บ หรือการจำหน่ายไอน้ำ	<p>อุตสาหกรรมการเกี่ยวกับการผลิต การเก็บ หรือการจำหน่ายไอน้ำสำหรับทำความร้อนพลังงาน หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ</p>
๓๐. อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์หรือการเพาะปลูก	<p>อุตสาหกรรมการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือการเพาะปลูก ในฟาร์มอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ออกมาใช้เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ</p>
๓๑. สถานีบริการตามกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง	<p>กิจการเกี่ยวกับสถานที่สำหรับจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ก๊าซธรรมชาติ หรือก๊าซปิโตรเลียมเหลวให้แก่ประชาชนโดยวิธีเติมหรือใส่ลงในที่บรรจุ น้ำมันเชื้อเพลิงของยานพาหนะโดยใช้มาตรวัดน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยมาตราชั่งตวงวัด ที่ติดตั้งไว้เป็นประจำ</p>
๓๒. คลังน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง	<p>กิจการเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ก๊าซธรรมชาติ หรือก๊าซปิโตรเลียมเหลวรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เป็นเขตคลังดังกล่าว</p>
๓๓. การให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	<p>กิจการเกี่ยวกับการให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย การกำจัดหรือทำลาย สิ่งปนเปื้อนในน้ำเสียให้หมดไป หรือเหลือน้อยที่สุดให้ได้มาตรฐานที่กำหนดและไม่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม</p>
๓๔. อุตสาหกรรมการนำวัสดุที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่	<p>อุตสาหกรรมการเกี่ยวกับการนำวัสดุที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ โดยการนำวัสดุเหลือใช้มาคัดแยก ก่อนนำไปผ่านกระบวนการ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่</p>

สถานประกอบกิจการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๓๕. อุตสาหกรรมการแต่งแร่ การขุดแร่รายย่อย หรือการร่อนแร่	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการแต่งแร่ เพื่อให้แร่หรือวัสดุที่มีสิ่งเจือปนสะอาด หรือเพื่อให้แร่หรือวัสดุที่ปนกันอยู่ตั้งแต่ ๒ ชนิดขึ้นไปแยกออกจากกัน รวมถึงการบดแร่คัดขนาด หรือการนำแร่ไปผ่านกระบวนการแล้วได้สารชนิดใหม่ รวมทั้งการขุดแร่รายย่อย หรือการร่อนแร่ ทั้งทางบกหรือทางน้ำ เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ โดยใช้แรงงานคนหรือใช้เครื่องจักรรวมกันไม่เกิน ๓๕ แรงม้า
๓๖. การก่อสร้าง การดัดแปลง การซ่อมแซม หรือการรื้อถอนอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร	กิจการเกี่ยวกับการก่อสร้าง การดัดแปลง การซ่อมแซม หรือการรื้อถอนอาคาร และโครงสร้างอื่น ๆ ประกอบด้วย (๑) การเตรียมสถานที่ก่อสร้าง เช่น การเตรียมพื้นที่ก่อสร้าง หรือการรื้อถอนอาคาร เป็นต้น (๒) การก่อสร้าง ซึ่งมี ๔ ลักษณะงาน คือ งานฐานราก งานโครงสร้าง งานระบบวิศวกรรมประกอบอาคาร งานสถาปัตยกรรม รวมถึงกิจการเกี่ยวกับการติดตั้ง ซ่อมแซม รื้อถอน ประตู หน้าต่าง หรือ ส่วนประกอบของอาคาร ระบบไฟฟ้า ประปา รวมทั้งระบบสาธารณูปโภค เป็นต้น
๓๗. อุตสาหกรรมการขนส่ง	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการขนส่งผู้โดยสารหรือสินค้า โดยเป็นการขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ รวมทั้งกิจการเกี่ยวกับสถานที่พักหรือรวบรวมสินค้า เพื่อรอการกระจายหรือรอการจัดส่งสินค้า
๓๘. การบริการการเดินทางตามกฎหมายว่าด้วยการเดินทาง	กิจการเกี่ยวกับการบริการการจัดการจราจรทางอากาศ บริการระบบสื่อสารระบบช่วยการเดินทางอากาศ และระบบติดตามอากาศยาน บริการอุตุนิยมวิทยาการบิน บริการข่าวสารการบิน บริการออกแบบวิธีปฏิบัติการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน และบริการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัย ซึ่งจัดให้มีขึ้นสำหรับการจราจรทางอากาศ ในทุกช่วงของการปฏิบัติการบิน
๓๙. กิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นตามกฎหมายว่าด้วยคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น	กิจการเกี่ยวกับการเก็บรักษาสินค้าในสถานที่สำหรับเก็บรักษาสินค้า โดยมีระบบควบคุมความชื้น หรือระบบควบคุมอุณหภูมิไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เพื่อป้องกันและรักษาคุณภาพของสินค้า

สถานประกอบกิจการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๔๐. กิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม	กิจการเกี่ยวกับการให้บริการการส่ง การแพร่ หรือการรับเครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง รหัส หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้โดยระบบคลื่นความถี่ ระบบสาย ระบบแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้า หรือระบบอื่น ระบบใดระบบหนึ่ง หรือหลายระบบรวมกัน และรวมถึงกิจการซึ่งให้บริการดาวเทียมสื่อสาร หรือกิจการอื่นที่ กสทช. กำหนดให้เป็นกิจการโทรคมนาคม แต่ไม่รวมถึงกิจการที่เป็นกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการวิทยุคมนาคม
๔๑. การติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักร	<p>กิจการเกี่ยวกับการติดตั้ง การซ่อม การซ่อมบำรุงเครื่องจักร ที่ต้องใช้ผู้ชำนาญการเฉพาะด้าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแล บำรุงรักษาเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน</p> <p>รวมถึงกิจการในการติดตั้ง การซ่อม การซ่อมบำรุง เกี่ยวกับระบบไฟฟ้า หรือกิจการอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น การติดตั้ง การซ่อม การซ่อมบำรุงตู้หม้อแปลงไฟฟ้า หรือตู้ควบคุมระบบไฟฟ้า เป็นต้น</p>
๔๒. โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม	กิจการเกี่ยวกับสถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจ เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน
๔๓. กิจการนิติบุคคลอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด	กิจการเกี่ยวกับการบริหารอาคารชุดของผู้ประกอบกิจการที่เข้าไปดำเนินการภายใต้นิติบุคคลที่ดำเนินการบริหารอาคารชุดที่บุคคลสามารถแยกการถือกรรมสิทธิ์ออกได้เป็นส่วน ๆ โดยแต่ละส่วนประกอบด้วยกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนบุคคลและกรรมสิทธิ์ร่วมในทรัพย์สินกลาง
๔๔. ห้างสรรพสินค้า ธุรกิจค้าปลีก หรือธุรกิจค้าส่ง	กิจการเกี่ยวกับการขายปลีกขนาดใหญ่ ซึ่งมีสินค้าหลากหลายประเภท แยกตามแผนก โดยไม่มีการขายผ่านตัวแทนจำหน่าย (ห้างเป็นผู้นำสินค้ามาขายเอง) เช่น ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ แม็คโคร โลตัส บิ๊กซี ดุโฮล์ม ไทวัสดุ โกบอลเฮ้าท์ เป็นต้น
๔๕. ศูนย์การจัดประชุมและการแสดงสินค้า	กิจการเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจการจัดประชุม จัดนิทรรศการงานแสดงสินค้า หรือกิจกรรมอื่นๆ
๔๖. โรงพยาบาล	กิจการเกี่ยวกับการให้บริการด้านสุขภาพให้กับคนหรือสัตว์ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริม ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูภาวะความเจ็บป่วย หรือโรคต่าง ๆ ทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ ที่มีการรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

สถานประกอบกิจการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๔๗. การทดสอบและวิเคราะห์การปฏิบัติการทางกายภาพเคมี ชีวภาพ หรือวิศวกรรม	กิจการเกี่ยวกับการทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพ คุณสมบัติทางกล คุณสมบัติทางเคมี คุณสมบัติทางชีวเคมี จุลชีววิทยา หรือทางวิศวกรรม
๔๘. การขาย และการบำรุงรักษายานยนต์หรือการซ่อมยานยนต์	กิจการเกี่ยวกับผู้แทนจำหน่ายยานยนต์และมีการบำรุงรักษาหรือการซ่อมบำรุงรวมถึงซ่อมบำรุงยานยนต์
๔๙. สวนสัตว์หรือสวนสนุก	กิจการเกี่ยวกับการดำเนินงานสวนสัตว์ สวนสนุก รวมถึงการบำรุงรักษาและการให้บริการเข้าชมสถานที่ดังกล่าว

บัญชี ๓ สถานประกอบกิจการ จำนวน ๑๐ ประเภทกิจการ ดังนี้

สถานประกอบกิจการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๑. ธุรกิจสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน	กิจการเกี่ยวกับธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน หรือธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ รวมถึงการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ
๒. สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์	กิจการเกี่ยวกับสถาบันการเงินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกรู้จักการออมทรัพย์ และให้กู้ยืมเมื่อเกิดความจำเป็นหรือเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์นอกเขตตามหลักการช่วยตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
๓. ธุรกิจหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	กิจการเกี่ยวกับบริษัทหรือสถาบันการเงินที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ต่อไปนี้ การเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ การค้าหลักทรัพย์ การเป็นที่ปรึกษาการลงทุนการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ การจัดการกองทุนรวม หรือการจัดการกองทุนส่วนบุคคล
๔. การประกันชีวิตหรือการประกันวินาศภัย	กิจการเกี่ยวกับการรับประกันชีวิตแบบเงินรายปี กรมธรรม์ประกันชีวิต กรมธรรม์ประกัน ทูพผลภาพ กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุคุ้มครองการเสียชีวิตหรือการสูญเสียชีวิต อวัยวะ หรือการให้บริการทางด้านการประกันภัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากการประกันชีวิต ได้แก่ การประกันภัยอุบัติเหตุ และการประกันอัคคีภัย การประกันสุขภาพ การประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทาง การประกันภัยทรัพย์สิน การประกันภัยรถยนต์ การประกันภัยทางทะเล การประกันภัยเครื่องบิน หรือการประกันภัยขนส่งสินค้า เป็นต้น

สถานประกอบการ	ตัวอย่างคำอธิบาย
๕. โรงรับจำนำตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ	กิจการเกี่ยวกับสถานที่รับจำนำซึ่งประกอบการรับจำนำสิ่งของเป็นประกันหนี้เงินกู้เป็นปกติธุระแต่ละรายมีจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท รวมถึงการรับหรือซื้อสิ่งของโดยจ่ายเงินให้สำหรับสิ่งของนั้นเป็นปกติธุระแต่ละรายมีจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท โดยมีข้อตกลงหรือเข้าใจกันโดยตรง หรือโดยปริยายว่าจะได้ไถ่คืนในภายหลังด้วย
๖. โรงถ่ายทำภาพยนตร์หรือละคร	กิจการเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ การผลิตภาพยนตร์ การถ่ายทำละครหรือการแสดงอื่นๆ ไม่ว่าจะบันทึกลงบนแผ่นฟิล์มหรือเทปวีดีโอ เพื่อที่จะนำไปฉายในโรงมหรสพโรงละคร หรือการแพร่ภาพออกอากาศ ซึ่งเป็นการถ่ายทำในโรงถ่ายทำภาพยนตร์หรือละคร
๗. สวนพฤกษศาสตร์	กิจการเกี่ยวกับการดำเนินงานเกี่ยวกับสวนพฤกษศาสตร์ รวมถึงการบำรุงรักษา และการให้บริการเข้าชมสถานที่ดังกล่าว
๘. สนามกีฬาหรือการนันทนาการ	กิจการเกี่ยวกับการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการแข่งขันกีฬาในร่ม และกีฬากลางแจ้ง เช่น สนามกีฬาสำหรับฟุตบอล สนามแข่งรถ สระว่ายน้ำ สนามแข่งขันกีฬาประเภทลู่วิ่งและลาน สนามมวย สนามกอล์ฟ หรือศูนย์ออกกำลังกาย เป็นต้น
๙. สถานที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มนอกจากนี้จำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง	กิจการเกี่ยวกับการบริการที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง เช่น ผับบาร์ ค็อกเทลเลาจ์ หรือ โรงเหล้า เป็นต้น
๑๐. สำนักงานบริหารของสถานประกอบการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒	สำนักงานบริหาร ที่มีหน่วยงานตั้งอยู่แยกออกไปตามลำพังเป็นหน่วยๆ จากหน่วยงานของสถานประกอบการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ เพื่อสนับสนุนสถานประกอบการดังกล่าว

กองความปลอดภัยแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กรกฎาคม ๒๕๖๖